

COLUMN

MARIKE STELLINGA

West-Europa, los het op met die Grieken

Ik ben er klaar mee. Al dat gedreig en gedoe met die Grieken. Al die stoerspraak.

- Dit is ons finale bod.
- Nu moeten jullie echt over de brug komen.

- Dan ga je maar uit de eurozone.

Tuurlijk. We hebben het allemaal zo ontzettend vaak gehoord. De cruciale top, het laatste moment, nu moeten ze echt overstag. Een vertoning waar we sinds 2010 naar kijken. Mijn irritatie ligt niet bij de Grieken, mijn irritatie ligt al vijf jaar bij de rest van Europa.

Wat elk intelligent mens vijf jaar geleden had kunnen zien geldt nog steeds: de Grieken kunnen nooit al hun schulden afbetalen. Dat erkennen is geen mening maar een feit. Dat ontkennen is een illusie in stand houden. Ik verwacht meer van politici als Angela Merkel en Jeroen Dijsselbloem.

Waarom moet een simpel oplosbaar probleem zo ongeloflijk lang worden uitgesteld?

Elke bankier weet wat hij moet doen met een klant aan wie te veel is geleend: een deel van de schulden kwijtschelden en een strenge betalingsregeling afspreken. Gaat al eeuwen zo, ook in ons land. Daar hoeven geen grote woorden bij gebruikt te worden over schuld en boete. Degene die te veel leent en degene die te veel uitleen hebben allebei schuld en laten dus allebei een veer. Punt.

Niemand wil de Grieken zijn: vijf jaar met straf in de kelder onder curatele staan

Europa koos er vijf jaar geleden voor de uitleners aan de Grieken (waaronder veel banken uit West-Europa) te beschermen. Wij namen toen hun schulden over. Al die politici die vonden dat de Grieken een harde les moesten leren, vonden toen dat de schuldeisers van de Grieken geen les hoefden leren (volgende keer gewoon weer lenen aan de Grieken want de belastingbetalers van Europa redten je wel). Later werd wel schoorvoetend een bijdrage van de resterende private schuldeisers gevraagd. Maar toen lag een groot deel van de schuld al op ons bord. Consequentie van die beslissing is dat wij belastingbetalers een groot deel van de rekening krijgen. Of de Grieken nu in de eurozone blijven of niet. Zo simpel is het. Alleen durft nog steeds bijna geen actieve politicus dit hardop te zeggen.

- Ja, maar als we schulden kwijtschelden, welke les hebben de Grieken dan geleerd?

De Grieken hebben een harde les geleerd. Iedereen die beweert dat Nederland de afgelopen jaren kapot is bezuinigd, zou zijn mond moeten spoelen. Er is maar één land kapot bezuinigd en dat is Griekenland. Het door Europa opgelegde beleid heeft de economie de afgrond in geduwd. Allemaal om de illusie in stand te houden dat de Grieken al hun schulden kunnen afbetalen (weet u nog dat Neut Wellink op televisie zei dat we alle aan de Grieken geleende euro's terug zouden krijgen?). In werkelijkheid maakte dit harde beleid het vermogen van Griekenland om de schulden terug te betalen kleiner. We hebben er dus niets aan.

- Ja maar, wat houdt Italië dan tegen om zich net zo in de schulden te steken als de Grieken?

Er is geen land dat verlekkend kijkt naar de Grieken. Niemand wil de Grieken zijn: vijf jaar met straf in de kelder, onder vermederende curatele staan van Europa. U merkt het: mijn vermogen tot humor is in deze kwestie verdwenen. Mijn plaat blijft op dit onderwerp al een jaar of vijf hangen. Daar word je toch een tikje verberd van. Dus, geschied metvrouw Merkel, los het op. Maak een groot gebaar in ruil voor Griekse concessies. Een grote vrouw weet wanneer ze een verlies moet nemen. Tot die tijd stop ik mijn vingers het liefst in mijn oren; hoeveel tijd moeten we nog aan deze klucht besteden?

Marika Stellinga is econoom en schrijft op deze plek elke zaterdag over politiek en economie